

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Secvnda. De desiderio Prophetarum, & deuota præparatione erga
aduentum Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

strum, & inferorum: & omnis lingua confiteatur, quia tu es in gloria Dei patris. Amen.

S E C V N D A.

De desiderio Prophetarum, & deuota prapavatione erga aduentum Christi.

1. **E**CCE venit desideratus cunctis gentibus. Attendite & auscultate omnes fideles & deuoti, quid de Christo loquatur Prophetarum libri. Decet namque nunc in tam sacro tempore aduentus Domini specialem habere memoriam, de prophetijs incarnationis Iesu Christi. Idcirco enim nobis quotidie sanctorum prophetarum scripta de Christo palam recitantur: quatenus audita voce precedentium patrum, magis ac magis in amore Verbi incarnati, totus affectus cordis nostri accendatur. O quanto desiderio olim ardebant sancti Patriarche & Prophete, de sola futura promissione. Pudendum nobis valde est, si minori nunc flagremus desiderio, ad exhibitam Christi in carne presentiam: quando illi ardebant, ad solam Verbi incarnandi memoriam. Exultauit Abraham pater omnium credentium, ut videret diem Christi, quem in spiritu de sua stirpe nasciturum prauiderat. Et gaudium est gaudium non modico, propter certam spem, quam de Christo nascituro acceperat. Similiter autem & alij multi antiqui sancti, id ipsum frequenter desiderauerunt, qui per spiritum hoc prasciuerunt cupientes tam magnum citius impleri mysterium, quod nos iam gaudemus esse completum. Quod satis euidenter Dominus ostendit, cum presens in carne discipulis suis ait: *Multi reges & Prophete voluerunt videre, qua vos videtis, & non viderunt.* Agg. 2.

2. Paruum igitur amorem videtur habere ad Christum, quisquis in desiderio anime sue non recogitat, quam diuinum sit mysterium, quam magnum beneficium homini collatum, quod Christus incarnari voluit. Attamen, libenter pius Dominus, de se meditantibus gratiam deuotionis dare consuevit, qui ad danda benedictionem in hunc mundum venit. Quia sine vnctione non est Christus, nec sine dulcedine cogitatur Iesus. Neque enim dubitandum, quin studiosis mentibus multa late ac pulchra sanctae meditationis occurrent materia, que desidiolis & negligentibus velatae sunt & remotae. Quia Christi mysteria intelligere digni non sunt, qui ea cum humilitate & desiderio non requirunt. Hinc ad discipulos ipse dicit: *Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis.* Ioan. 8.

3. Trahit autem vehementer amor Iesu amatores suos, ad ruminandum

minandum

minandum melliflua verba ex ore eius procedentia, & ad cogitandum diuina eius opera in carne patrata: ad quæ dignè pensanda, nulla sufficiunt tempora vel momenta. Talibus enim familiare est, in quibuslibet necessitatibus suis & causis, ad dilectissimum amicum & consolatorem suum Iesum recurrere. Quia ipse fons omnium gratiarum & virtutum, qui solo verbo & unico nutu cuncta potest indisposita reformare. Diuersis autem modis, ab ipso consolationem recipiunt, & interdum valde magnas mentis illuminationes merentur, qui sic deuotè ac humiliter ad ipsum confugiunt. Et quanto intimiùs se ad ipsum conuertunt, tanto altiores mentis excessus ab ipso visitati incurrunt. Danda est ergo magna opera his deuotis diebus, & semper aliquid salutare in corde versandum, de lege & Prophetis; de desiderio antiquorum patrum, de caelestium profunditate mysteriorum, de reuelatione futurorum, amplius autem de adimplerione omnium promissorum.

4. Frequenter etiam & instanter est orandum, vt affectus noster ad Christum intimè trahatur: & intellectus spiritualium rerum, cum Prophetis nobis aperiatur. Sic enim in agnitione filij Dei proficere poterimus, & in virtutibus amplius crescere, qui pro nostra salute dignatus est homo fieri. Quam excusationem poteris anima mea prætere, si tantam neglexeris gratiam cogitare? Quid inquam Christo in futuro respondebis, si non fueris grata tantis beneficijs, quibus te prærogauit præ multis gentibus & linguis? Quanti enim fuerunt, qui Christum non cognouerunt, nec de illo audierunt? Quanti etiam, qui contempserunt & credere noluerunt? Tibi autem datum est non solum credere & audire, sed etiam quæ de Christo scripta sunt & prophetata, legere ac intelligere. Sis igitur de exhibitione talium beneficiorum Deo grata, & inconsideratione operum diuinorum studiosa. Totum vtiq; est plenum spiritu & veritate, totum plenum amore & suauitate, quicquid de Christo scribitur vel cantatur. Non deest materia exercendæ deuotionis, nec tempus sacræ medita-

tionis libri etiam aperti sunt, & sermones sanctorum multiplicata omnia bene ordinata à patribus, in agendis diuinis officijs. Quid igitur habes dicere, non sum valens pro bona meditatione, cum tanta sint præparata, in cunctorum fidelium consolationem? Tempus etiam hoc hyemale aptum satis est, pro deuotione exercenda & vnione cum Domino possidenda. Quamuis enim frigidum sit, tamen interni amoris incendium impediri non potest, nec extingui. Sed & noctes solito longiores, diutiùs orandi atque psallendi tribuunt facultatem. Nec nõ asperitas imbrum,

ven-

ventorum vis & aliorum, euagadi tollunt opportunitatem. Omnia enim videntur nunc dicere. Maneat vnusquisque apud se, & occupet se tantum cum Iesu die ac nocte. Nullus egrediatur extra ostium tabernaculi sui, quia tempus non patitur: sed sabbatizet sabbatum mentis, & praparet Domino locum pulcherrimam in se mansionis. Nam quanto sensus exteriores magis restricti sunt & vniti: tanto spiritus intus liberior fit, & ad diuina cōtemplanda potentior. Sed iam nil restare videtur, quā gratia & virtus Spiritus sancti: sine qua inops est vita nostra, & infra iacens hominis quolibet diligentia. Hęc autem si adsit, citò ad superiora rapit: & satis est amanti, etiam si literas nesciat. Scienti autem literas, ad intellectum necessarius est spiritus: quia sine spiritu, literarū cassæ sunt, sicut & preces insipidæ omnes.

6. Insiste igitur deuotioni maiori, in tam sacro tempore aduentus Domini: ab eo autem specialiter die, quo cantatur. O sapientia, in festo beatę virginis Lucię. Tunc sursum cor & anima, ad Christum affectuosius sunt subleuanda: quia ipse est, quē aduenire desiderat sancta mater Ecclesia. Hęc siquidem exclamatio sanctorum Prophetarum, desiderium ingens insinuat, nec non cuiuslibet fidelis animæ affectum Christi optantis aduentum. Tanquam inter votiuas preces diceret: O bone amantissime Iesu, vera & æterna sapiētia Patris, qui nos mirabiliter creasti, veni & salua iam lapsos mirabiliore ordine, quo id agere disposuisti. Veni ad visitandum nos in ergastulo carnis, nascēdo sine contagio carnis: vt liberentur electi tui, quos pondus peccatorum grauat, & horror mortis graniter affligit. Veni ad illuminandum mundi tenebras, & tenebrosas expurga conscientias: quatenus peccatorum vinculis absoluti, in tua miseratione lætemur: atque gratia tua erecti, spe æternorum bonorum consolemur. Per te Iesu Christe, verum animæ lumen, ex Patre ante sæcula genium. Amen.

T E R T I A .

De occurſu & susceptione celestis regis.

1. **D**icite filia Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus. Olim Deus Matth. 21.
loquens Patribus & Prophetis, multos testes suę incarnationis præmisit, & nunc sub eisdem penè verbis, cuiuslibet animę fidelis sui aduentus tempus denuntiat. *Dicite*, inquit, *filia Sion*. Vos ibid.
qui spirituales estis, & prophetiæ spiritum habetis: Aut vos, qui Prophetas legistis, & scripturas nostis, dicite inquam animæ expectanti & meum aduentum plurimum desideranti, vt oculos fidei suę aperiat, & me statim adesse cognoscat. Nam talē animam quærō, quæ me videre desiderat, & de me frequenter cogitat.

Huic